

"Perspectief voor Europa" dans Het Vrije Volk (10 mei 1950)

Source: Het Vrije Volk. 10.05.1950. [s.l.]. "Perspectief voor Europa".

Copyright: (c) Het Vrije Volk

URL: http://www.cvce.eu/obj/perspectief_voor_europa_dans_het_vrije_volk_10_mei_1950-nl-10e7e131-068b-43cc-9f25-8eb1432afe42.html

Publication date: 18/12/2013

Perspectief voor Europa

Terwijl Trygve Lie, de Noorse algemene secretaris van de Verenigde Volken, op weg is naar Moscou voor besprekingen met Stalin zijn in Parijs en Londen de voorbereidende besprekingen begonnen tussen de drie ministers van Buitenlandse Zaken van Amerika, Engeland en Frankrijk, besprekingen, die in belangrijkheid niet hoog genoeg kunnen worden aangeslagen. Want Rusland heeft de tijd en kan wachten, terwijl het verscheurde en gehavende Europa in 1952 als de Marshall-steun uit Amerika ophoudt, op eigen benen zal moeten staan. De ouverture van de Londense besprekingen is niet ongunstig.

Daar is in de eerste plaats het voorlopig accoord tussen de Fransen en Amerikanen over een gezamenlijke verdediging van Indo-China. Het heeft de Fransen, begrijpelijk genoeg, al lang dwars gezeten, dat de oorlog in Indo-China tegen het communisme, dat zich overal in het Verre Oosten van het nationalisme probeert meester te maken, uitsluitend op Frankrijk zelf drukte. Worden de Fransen in Indo-China verslagen, dan staat het communisme voor de poorten van Birma, Siam en ook van Malakka. Derhalve redeneren de Fransen, niet ten onrechte, dat de oorlogslasten voor Indo-China niet alleen door Frankrijk behoren te worden gedragen. Nu al gaat een kwart van de Franse oorlogsbegroting naar het front in Indo-China.

En daar blijft het niet bij. Een deel van het Franse leger is niet meer beschikbaar voor een eventuele verdediging van Frankrijks eigen grenzen, terwijl toch bij een mogelijk conflict in Europa de hoofdmacht, wat mensenmateriaal betreft, zal moeten komen van Frankrijk in de eerste en Engeland in de tweede plaats. Dat gevoel van onbehaaglijkheid in Frankrijk is mede de oorzaak van een vrij sterk verbreide opvatting om in een mogelijk direct conflict tussen Amerika en Rusland een politiek van gewapende neutraliteit te voeren. Vooral het dagblad "Le Monde" is de laatste weken van deze neutraliteitsopvattingen de spreekbuis geweest.

De tweede optimistische noot komt uit West-Duitsland zelf. Bondskanselier Adenauer zal het parlement van Bonn toetreding tot de Raad van Europa voorstellen. De aanneming van dat voorstel lijkt verzekerd. Wel is waar heeft Schumacher, de leider van de sociaaldemocraten, laten weten, dat zijn fractie zal tegenstemmen, maar de mogelijkheid is lang niet uitgesloten, dat Schumacher nog op het laatste ogenblik overstag gaat. Voor hem was het Saargebied het grote struikelblok, maar dat struikelblok is minder onoverkomelijk geworden door Frankrijks nieuwste aanbod in zake een gemeenschappelijk beheer van de steenkool- en staalindustrie van Frankrijk, Duitsland en ook het Saargebied.

Dit Franse aanbod is in de ruwe vorm waarin het tot dusver bekend is geworden, zeker het belangrijkste sedert de bevrijding van 1945 gedaan. Speciaal voor de Duitse socialisten moet het een zeer aantrekkelijke gedachte zijn. Tegen een eenzijdige internationalisering van het Roergebied hebben zij zich ook in internationaal socialistische conferenties steeds hardnekkig verzet, ook al werd daarop nog zo krachtig aangedrongen door de overige socialistische partijen van Europa als een eerste stap op weg naar internationaal beheer van de grote Europese sleutelindustrieën. De Duitse socialisten wilden alles of niets: internationaal beheer niet alleen van de zware industrie van Duitsland, maar ook van Frankrijk, Lotharingen, Luxemburg, België en Nederland. Het internationaal socialistische congres van Wenen in 1948 sprak zich dan ook in die geest uit, maar van een spoedige uitvoering dier Weense resolutie verwachtte niemand directe resultaten. Er werd zelfs niet eens bijster veel propaganda voor gemaakt, jammer genoeg. De enige, die het deed, was wijlen Léon Blum in de socialistische "Populaire" van Parijs.

Thans komt het Franse voorstel officieel van de regering. Politiek, economisch en ook psychologisch is het van de grootste betekenis, een der belangrijkste stappen op weg naar een vreedzame eenwording van Europa, een uitermate waardevolle aanvulling van het Atlantisch Verdrag, dat te uitsluitend met divisies rekt, die bovendien alleen nog maar op papier bestaan.